

ایرج میرزا هم درباره قرارداد چنین سروده است:

عهدی بسته است تازه امسال	گویند که انگلیس با روس
زین پس نکنند هیچ اخلاق	کاندر پلیتیک هم در ایران
بنشته و فارغند از این حال	افوس که کافیان این ملک
از صلح میان گریه و موش	بر باد رود دکان بقال

مشیرالدوله صدراعظم نامه‌ای به مستر مارلیک وزیر مختار انگلیس در ایران فرستاد و نسبت به اعتقاد قرارداد اعتراض کرد و آنرا مداخله در امور داخلی ایران دانست.

او در پاسخ اعلام داشت که طبق توافق هیچیک از دولتين در امور ایران مداخله نخواهد کرد و منظور از این قرارداد مشخص بودن وضع امتیاز نامه‌های دو کشور است که از طرف ایران به آنها داده خواهد شد.

روز شنبه ۲۶ شعبان علاءسلطنه وزیر خارجه نامه وزیر مختار انگلیس منضم به متن قرارداد ۱۹۰۷ را که بین روس و انگلیس منعقد شده بود به مجلس فرستاد و مجلس با تنفر و انجار فراوان آن را تلقی کرد قرار شد که وزارت خارجه جواب مناسبی به سفارتخانه‌های دو دولت بدهد و به این عمل اعتراض کند و بنویسد که ما این قرارداد را به رسمیت نمی‌شناسیم.

نامه مشیرالدوله به وزیر مختار انگلیس در ایران

۱۹۰۷ - ۲ نوامبر ۱۳۲۵

«مراسله آن جناب مورخه ۱۵ شعبان ۱۳۲۵ مطابق ۲۴ سپتامبر ۱۹۰۷ حاوی و متضمن سواد قسمتی از قرارداد منعقد بین دولتين انگلیس و روس راجع به ایران و مشتمل بر یک مقدمه و پنج ماه عز وصول بخشد.

در جواب با کمال توقیر اظهار می‌دارم و خاطر نصفت مظاہر آن جلالتماب نیز تصدیق خواهند قرمود که قرارداد فوق الذکر چون مابین دولتين انگلیس و روس انعقاد یافته لهذا موارد آن قرارداد فقط تعلق به خود دولتين مذکوره که امضای آن را نموده‌اند، خواهد داشت و دولت ایران نظر به استقلال نامه‌ای که به موهبت الهی داراست تمام حقوق و آزادی خود را که بدان واسطه استقلال مطلق، متصرف است از هر نفوذ و اثری که نتیجه هر قسم قرارداد منعقده فیما بین دو یا چند دولت دیگر راجع به ایران بوده، شد، کاملاً و مطلقاً مصون و آزاد می‌داند و در خصوص مناسبات و روابط دوستانه خود با دول متحابه برای تشیید و استحکام مبانی و داد دوستی

برطبق مواد و شرایط معاهدات مقدسه و اصول درهای باز هرگونه کوشش و اهتمامی خواهد نمود، اما راجع به قروض نیز واضح است که دولت ایران بدون هیچ منفعتی تعهدات مربوط به قرارداد قرضه را مرعی خواهد داشت.»

مشیرالدوله

وزیر مختار انگلیس در جواب مشیرالدوله چنین نوشتند است:

۲۱ رجب ۱۳۲۵ - ۵ سپتامبر ۱۹۰۷

«بدوستدار اطلاع رسیده که در ایران شهرت دارد که قراردادی فیما بین انگلیس و روس منعقد شده که نتیجه آن مداخله دولتين در ایران و تقسیم این مملکت فیما بین آنها خواهد بود. خاطر جناب اشرف ارفع مسیوق است که مذاکرات فیما بین روس و انگلیس بکلی طور دیگر است، چرا که جناب مشیرالملک در این اوخر به پطرزبوغ و لندن رفته و مذاکراتی که با وزیر خارجه انگلیس نموده باید راپورت داده باشند، جناب سر ادوارد گری مقاد مذاکراتی که با جناب مشیرالملک داشته‌اند.. بدوستدار اطلاع داده‌اند.

جناب سر ادوارد گری اطلاع می‌دهد که به جناب مشیرالملک اظهار داشته‌اند که ایشان و موسیو ایزولسکی (نخست وزیر روسیه تزاری و امضاء کننده پیمان ۱۹۰۷) در دو نکته اصلیه با هم کاملاً متفقند یکی اینکه هیچیک از دولتين در امور ایران مداخله نخواهد کرد مگر صدمه به مال و جان رعایای آنها وارد آید، و دیگر اینکه مذاکرات ارباب قرارداد فیما بین روس و انگلیس نباید برخلاف تمامیت و استقلال ایران بوده باشد. در حقیقت چنانکه موسیو ایزولسکی برای مشیرالملک توضیح کرده‌اند هر دو وزیر کاملاً در خصوص مداخله نکردن موافق بوده و جای شبیه باقی نکنارده‌اند.»^(۱)

پس از اعطای مشروطیت بواسیله مظفرالدین شاه، اختلاف بر سر تدوین مواد قانون اساسی پیش آمد روحانیان و طرفداران آنها معتقد بودند مقاد قانون اساسی باید مطابق شریعت باشد. عده‌ای نیز اعتقاد داشتند که باید کلمه مشروطه به مشروعه تبدیل شود و برای رسیدن به این هدف عده زیادی در آستانه مقدسه حضرت عبدالعظیم(ع) بست نشستند و اعلامیه هایی صادر کردند. از طرف علمای اصفهان هم تلگرافی به مجلس شورای ملی مخابره شد که مخالفت بعضی با نظارت روحانیان و مراجع تقليد در تنظیم قانون اساسی، باعث اختلال نظم و آرامش و حدوث فتنه

عمومی خواهد شد.

عده‌ای از آزادیخواهان چون ملک المتكلمين، سید جمال الدین واعظ میرزا جهانگیرخان صوراً سرافیل، محمد رضا مساوات، حکیم‌الملک، تقی‌زاده، سید عبدالرحیم خلخالی، سید جلیل اردبیلی همه شب دور هم جمع می‌شدند و درباره اوضاع مملکت و چاره‌جویی برای جلوگیری از پیشرفت مستبدان به گفتگو می‌پرداختند.

روزنامه‌ها در نشر افکار آزادیخواهی و نشان دادن وضع نابسامان مملکت و اعتراض به روش حکومت محمدعلی شاه نقش مهمی داشتند.

روزنامه جبل‌المتنین به مدیریت موبید‌الاسلام روزنامه صوراً سرافیل به مدیریت جهانگیرخان و روزنامه اختن در اسلام‌آباد، روزنامه انجمن تبریز، روزنامه آذربایجان، روزنامه ثریا در مصر، روزنامه مساوات، روزنامه روح القدس و روزنامه‌های عدالت، آزاد، اتحاد ملی، امید، فریاد و جهاد اکبر ضمن مقاطعی مردم را بر علیه حکومت تحریک می‌کردند.

حاجی اسماعیل منیر مازندرانی در روزنامه‌ای می‌نویسد:

عنکبوت ارانه دارد آدمی دارد وطن	زعنکبوتی کم‌نداری ای غافل از حفظ وطن
---------------------------------	--------------------------------------

دیگری گفته است:

ای قوم از چه نیست جویی ننگ و عارتان	دشمن گرفته دور بدور دیارمان
اسلاف با شرافت عالی تبازان خاک	یادآورید همت آن خفتگان خاک
بی درد و عار گشته صنوار و کبارتان	تا یاراتان شراب شد و کارتان قمار

عده‌ای از مراجع تقلید و علماء مذهبی هم از جمله آقا سید عبدالله بهبهانی، آقا سید محمد طباطبائی ملک المتكلمين، آخوند ملا محمد کاظم خراسانی، آخوند ملا عبدالله مازندرانی، بهاء‌الواعظین، سید جمال‌الدین افجه‌ای، میرزا علی واعظ و یجویه‌ای، ثقة‌الاسلام در تنبیه افکار و مخالفت با حکومت استبدادی محمدعلی شاه، نقش اساسی داشته‌اند.

عرب‌پس‌های از طرف مجلس به عنوان محمدعلی شاه به وسیله مخبر‌السلطنه فرستاده شد و مضمون آن این بود گرچه دولت ایران جزء دول مشروطه محسوب است، ولی بعضی از مردم تصور می‌کنند شما با مشروطیت موافقت ندارید لذا خواستاریم دستخط مبارک اعلی‌حضرت صادر شود بر اینکه اساس دولت علیه ایران بر مشروطیت است.

سجاد دستخط محمدعلی شاه قاجار در تصريح مشروطيت دولت ايران

«جناب اشرف صدراعظم - سابقاً هم دستخط فرموده بوديم که نيات مقدسه ما در توجه به اجرای اصول قوانین اساسی که اعضاء آن را خودمان از شاهنشاه مرحوم انارالله برهانه گرفتيم، ييش از آن است که ملت بتواند تصور کند و اين يديهي است از همان روز که فرمان شاهنشاه مبرور انارالله برهانه شرف صدور یافت و امر به تأسیس مجلس شورای ملي شد، دولت ایران در عداد دول مشروطه صاحب کنستیتوسیون به شمار می آید، متنه ملاحظه که دولت داشته این بوده است که قوانین لازمه برای انتظام وزارتخانه ها و دوایر حکومتی و مجالس بلدی مطابق شرع محمدی صلی الله عليه واله نوشت، آن وقت به موقع اجرا گذارده شود.

عین این دستخط ما را برای جنابان مستطابان حجج الاسلام سلم الله تعالى و به مجلس شورای ملي ابلاغ نماید».

بیست و هفتم ذیحجه ۱۳۲۴ (سند شماره ۶۹)

مردم آذربایجان، فارس، رشت، قزوین ضمن تلگرافاتی مخالفت خود را با محمدعلی شاه به علت عدم اجرای خواسته هایشان اعلام کردند و به این مسئله اشاره نمودند که شاه با حکومت مشروطه موافق نیست.

محمدعلی شاه برای جلب نظر مخالفان قسم نامه ای نوشت و متعهد شد که قوانین مشروطت را محترم شمارد و در اجرای آن غفلت نورزد.

نامه هائی درباره اوضاع اجتماعی این دوره

مورخه ۲۱ دی حجه ۱۳۲۴

«... اوضاع حالیه تهران بی اندازه مغلوش است. دو روز است که بهیچوجه نان صحیح پیدا نمی شود و آنچه هست مخلوط پهن و چیزهای دیگری است که ابدآ نمی توان خورد مسلم است خوردن همچو نانی جز اینکه تولید مرض بکند نتیجه تخواهد داشت، عموم مردم بصدرا درآمده و بعضی خیالات در نظر دارند که تمام اسباب خواری و اغتشاش فوق العاده است. جناب اشرف اتابک هم از روزی که آمده و سمت وزارت داخله گی را حاصل کرده اند بهیچوجه اقدامی نکرده اند که نتیجه تامی داشته باشد. شرح ورود حضرات به مجلس از این قرار است، جناب اشرف صدراعظم وارد شدند و همان روز بدون اینکه بمنزل بروند رفتند حضور (محمدعلی شاه) و قریب چهار ساعت

کارنات المهران در صدر

جذب هر صد هنر
 ملت هم کرد بدبونه
 گر نبات نهاده دو تجهیز هم بر سر کشید
 آزادی را از روزگار مردم آزاد کرد برای خود
 دلیل کوت تراز تقدیر کرد و دین پریست از
 که دلیل نباشد برداشت دو تجهیز برای خود صدیفت
 پسی محاس روز در راه دوست دید و در عذر طلب
 شرط صحبت کنندیدن بنا رسید فتن خود را
 داشته دین را داشت که قائمت خود را کنگره
 حکم کسر ریاس در عرض فتح پرچم از خود
 داده داشت رفاقت بیخ هم را که از دین پسید
 میگذشت و در رحایت باش میگشید
 ۱۳۱۴ مدرک
 مدرک ایخ یزد ۲۲ مدرک

MINISTERE DES DOUANES
ET DES POSTES

Téhéran, le

وزارت گمرک و پست

۱۹۰۲ №

۱۹۰۲

ANNEXE:

نامه از لام روح بخت برای حب خان
زیر محض داده است. این دست پدر احمد حب خان به مدت هشت
سالی از درمیان اینکه این روزگار را که حضرت رفیع مولانا
دشمن طردی بپرسی فرموده و در نفع مردم و ملیحان در هاتر فرود
بسیار
برای خواست که بگیری حداد رفیع
در منصع دیده ام بدانه از خوش افتاده از دست پدر خان
باین روز دو کتاب است که نموده باهی و چنین ای بخواست همه اینها
نموده است خود را بگویند فریاد رفیع رفیع رفیع رفیع رفیع
تمام آنها بعد از آن دو کتاب و ملحق صادر است در مطلع درجه و آنها هم در این

ادوزور میریزینه ز دیگر نهی سراید اردیه است در بحکم آن بب طبیعت
میره بود هر چوت با خاکت بکسر مر ... مجبه و ز قصر ... از ازیل بخواه
ترست در در لکش ز هنگ مطهه و دناب یه کن میگیر صوره و فرقه
دزیر صدیق نسبت سر بر زرده آن در پرایه و میره بخدا از در لکش آن در از
دوره لکش میگذرد با مذراه محبت بشیوه بخواه در در راه بحوال محبت
یک هنگ مطهه و صدر خلخ طردی پرسی بخواه بخدا محبر کنند از بجه کاره
بعد قدر نمی برب پاق نیک مربان تر ای جو ته بک در از
آن طردی بای کرد (آی ز دیگر از در لکش بخدا همی)
تا بر صدف هر چیز در دری بگذاز شف خودی و نه در میان نه
جواب کفه سه است آنی ز عیل غلط فخر همی بخاکت هر چیز
اکن میز لرخ بود فخر میزه و دیم معدنی آنکه بکار از خود ز میگذرد
ولاق شمه بای بدر ... هنگ مطهه و دخادر جهان قرنیست و بخدا کی ز
ه ب در دریادی کهنه نسخه خواگ است از مذراه در در زمانه همچنان
آنکه مطهه ز سلهه حق بخ نیست از ازیل میریزینه در دیگر
هم اهم در در داگر حالت بخواه بر صدف مز طبیعت فخر

سند شماره ۱۶۹۹۱ - نامه‌ای درباره وضع اجتماعی ایران (قسمت دوم)

خلوت کردند معلوم شد آنچه به ایشان گفته شده بود که باید مجلس را بهم زد قبول نکرده و اظهار

کرده بودند اگر دولت بخواهد اقدامی برخلاف مجلس نماید چیزی نمی‌گذرد که بكلی سلطنت ایران از میان رفته دست شما و خانواده شما از این مقام کوتاه خواهد شد، روز بعد باز انجمنی کردند و در این خصوص مذاکرات زیاد شد. آخرالامر قرار شد اتابک وزیر داخله و رئیس وزراء باشد و با هفت نفر وزیر دیگر که مشغول هستند به مجلس بروند و اظهار همراهی نمایند. از قراریکه می‌گویند اتابک بعضی شرایط کرده است از آنجمله آمدن نایب‌السلطنه به مجلس، دیگر همراهی دولت با خیالات مجلس و غیره... چند روز قبل وزراء مسئول باین ترتیب وارد مجلس شدند نایب‌السلطنه و اتابک هم شون یکدیگر جلو بودند فرمانفرما وزیر عدليه پشت سر، پس از آن وزیر مالیه و غیره بودند. از در مجلس تا مد اطاقی که وارد مجلس وکلا می‌شوند باندازه‌ای جمعیت ایستاده بود که وزراء با کمال زحمت حرکت می‌کردند. رنگ نایب‌السلطنه و صدراعظم طوری پریده بود مثل اینکه به محبس می‌روند. از پله‌های راهرو بالا رفته ترسیده بدرب اطاق یک جوان ترکی جلو اتابک را گرفته اینطور بیان کرد «آی اتابک امروز از برای همراهی بملت به مجلس آمده‌ای یا برخلاف؟ هر خیالی داری بگو تا من تکلیف خودم و شما رامعین کنم» جواب گفتند مسلم است آمدن من به مجلس فقط محض همراهی با خیالات ملت است. اگر غیر از این بود حاضر نمی‌شدم و باین نقطه نمی‌آمد. پس از مذاکرات وارد اطاق شدند. بیچاره نایب‌السلطنه در حضور مشهدی باقی نشد و بدنش می‌لرزید که مبادا ایرادی بگیرند. شرح مذاکرات آنروز را در روزنامه مجلس نوشتند. البته ملاحظه فرموده‌اید محتاج بشرح نیست. از قراریکه می‌گویند گوییا اتابک خیال همراهی را دارد و اگر دولت بخواهد برخلاف مشروطیت رفتار نماید اتابک هم استعفا خواهد کرد...» سند شماره ۶۹/۱

مورخه ۲۱ ذی‌حجه ۱۳۲۴

«خداآندگارا..... البته از اوضاع مملکت خاطر مبارک مسبوق است از قرار مذکور امروز وکلای آذربایجان وارد خواهند شد، جمعی از کسبه بازار را می‌بندند که باستقبال بروند و آنها را با کمال احترام وارد کنند.

پریروز که یکشنبه ۱۹ بود قرار بود وزرای مسئول در خدمت حضرت اشرف صدراعظم به مجلس بیایند با تعیین حدود معرفی شوند چون دو روز قبل از روز نوزدهم وزراء خودشان به مجلس آمده بودند، جناب محتشم‌السلطنه از طرف صدراعظم بدون حضور وزراء به مجلس آمدند ورقه‌ای باین مضمون از طرف ایشان قوایت شد.

خدمت وکلای محترم مجلس دارالشورای ملی صورت اسامی وزرای مسئول از این قرار است. **مشیر‌السلطنه** وزیر عدليه، ناصرالملک وزیر مالیه، علاء‌السلطنه وزیر امورخارجه، مهندس

الممالک وزیر معادن، علاءالملک وزیر علوم، دبیرالدوله وزیر لشکر، وزیر داخله و وزیر تجارت و معادن، و اینها اشخاصی هستند که باید امورات را از روی قانون بگذارند، وکلای مجلس بعضی ایرادات کردند از آنجمله گفتند وزیر لشکر مسئول مجلس نیست وزیر جنگ مسئول است و باید بهای وزیر لشکر وزیر جنگ نوشه شود. دیگر اینکه باید توضیح کنند دیگر وزیری جز هشت نفر نخواهد بود و امورات مملکتی از این هشت نفر خواسته می‌شود که باید بدانیم از امروز بعد بمسیو نوز که وزیر گمرک و پست بوده چه بنویسم باز وزیر خطاب کنیم یا مدیر گمرک. در اینخصوص مذاکرات و کشمکش و گفتگوی زیادی شد آخرالامر موقوف بمجلس ثانوی شد که جناب محتشم السلطنه این مطالب را بعرض حضرت اشرف صدراعظم برسانند و جواب بدهنند. همین قدر عرض می‌کنم اوضاع عالم بکلی تغییر کرده و اخلاق و اطلاعات مردم درین موارد بجایی رسیده که تصورش غیر ممکن است. میرزا احمدخانی است که سابقًا جزو وزارت خارجه بوده و در عمل تذکره کار می‌کرده است البته اطلاع دارید که بدؤاً ایشان از مشاغل خودشان دست برداشته و داخل انجمن ملت شدند حال بمقامی رسیده که در مدرسه مروی بالای ممبر (کذا) رفته البته وعظ می‌کند و اقلًا هزار نفر کسبه و غیر کسبه روزهای جمعه بمدرسه مروی می‌روند و بفرمایشات ایشان گوش می‌دهند. مسلماً اگر یک مجتهدی به ممبر (کذا) برود آنقدر جمعیت حاضر نمی‌شوند که میرزا احمدخان مرده از برای خودش فراهم کرده است. از این مقوله هرچه عرض کنم تمامی ندارد. زیاده جسارت بعرض ننمود.» سند شماره ۶۹/۲

قسم نامه محمدعلی شاه

«چون بواسطه انتقالباتی که این چند روزه در تهران و سایر ولایات ایران واقع شده، برای ملت سوء ظنی حاصل شده بود، که خدای نخواسته در مقام نقص عهد و مخالف با قانون اساسی هستیم، لهذا برای رفع این سوء ظن و اطمینان تامه عموم ملت به این کلام الله مجید قسم یاد می‌کنیم که اساس مشروعیت و قوانین اساسی راکلیه در کمال مواظبت حمایت و رعایت کرده و اجرای آن را به هیچ وجه غفلت نکنیم و هر کس بر خلاف مشروعیت رفتار کرده مجازات سخت بدهیم و هرگاه نقض عهد و مخالفت از ما بروز کند در نزد صاحب قرآن مجید مسئول خواهیم بود ذیقعده ۱۳۳۵ (محمدعلی شاه قاجار) ^(۱) (سند شماره ۷۰)

دشمنان را که بخوبی بودند و بخوبی بودند
بزیر بودند و بزیر بودند ... بزیر بودند
تغییر نمایند ... بزیر بودند ... بزیر بودند
بزیر بودند ... بزیر بودند ... بزیر بودند
و بزیر بودند ... بزیر بودند ... بزیر بودند
و بزیر بودند ... بزیر بودند ... بزیر بودند
و بزیر بودند ... بزیر بودند ... بزیر بودند
و بزیر بودند ... بزیر بودند ... بزیر بودند

سند شماره ۶۹/۲ - نامه درباره اوضاع اجتماعی ایران (قسمت دوم)

آزادیخواهان و مشروطه طلبان که از نیت باطنی محمد علی شاه آگاه بودند و می‌دانستند که اساساً با مشروطیت موافق نیست با پخش شنامه‌ها و سخنرانی‌ها بر علیه شاه و مستبدان به فعالیت پرداختند.

شنامه

«... استدعای ما ملت خدمت آفایان روحانی این است که این وزراء خائن را بخواهید و آنها را
تصبیح کنید که این همه پاییچ این ملت نجیب نشوند و تکلیف شرعی ما را زیاد و مشکل ننمایند،
مبتدا روزی آید که پشممانی سودی ندهد خدا می داند که ما امروز برای رفع ذلت اسلام علاجی جز
مجلس شوری و اجرای قوانین مشروطیت نمی دانیم و مخرب مجلس را دشمن دین و خصم خدا
نمی دانیم و به قانون مذهبی دفع شر او را به حکم «اقتلو الموذی قبل ان یوذی» از جمله فرایض واجبه
اسلامیه خوبیش می شماریم.

ای پادشاه اسلام این دفعه محض اتمام حجت می گوئیم که گوش به سخنان عدوانه این وزراء
ظلم مده زیرا این دزدان پی بازار آشفته می گردند شاه را از رعیت بری و رعیت را بر شاه می شورانند،
... شاهها

سند شماره ۷۰ - سوگند نامه محمد علی شاه قاجار

سند شماره ۷۰ - سوگند نامه محمد علی شاه

به اول همه کاری تأمل اولی تر بکن و گرنه پشیمان شوی در آخر کار^(۱)

از تبریز نیز از طرف حاکم شهر تلگرافی در خصوص تقاضای مردم برای تنظیم قانون اساسی و تحصین آنها در تلگرافخانه مخابره گردیده است.

راپرت تلگرافی تبریز در مطالبه قانون اساسی

راپرت تبریز - راپرت اداره تلگرافی دولت علیه ایران - عموم آقایان علماء و پیشمنازهای شهر به اتفاق اعضای انجمن و ولایت اصناف و جماعت ملت بالغ به دو هزار نفر در تلگرافخانه مبارکه اجتماع و یک زبان خواهان قانون اساسی و از قراری که می‌گویند و در صدد هستند که بازارها را فردا بازنگشته و جمعی راهم درب تلگرافخانه گماشته‌اند که احدی بیرون نزود و حتی بعضی از آقایان که خواسته بودند بروند ممانتع کرده بتلگرافخانه مراجعت دادند. تا بعد چه شود. خانه زاد علی -

بتاریخ شب ۲۷ ربیع الاول سنه قمری ۱۳۲۵ (سنده شماره ۷۱)

دستخط محمد علیشاه است روی راپرت تلگرافی تبریز به «atabak» نوشته است.

«جناب اشرف اتابک اعظم - راپرت تبریز را فرستادم ملاحظه خواهید کرد، مطلب همان است که حضوراً بجناب شما مکرر گفته‌ام. اینها اسبابی است که از اینجا فراهم می‌گشته و معلوم نیست مقصود آنها برای چیست؟ تا حال می‌گفتند همراهی نیست، حالا که شما همه نوع تقویت و همراهی دارید و دولت همراهی می‌گذارید، نمی‌دانم که مقصود چیست و غرض از قانون اساسی چیست؟ خوب است که جناب شما حالا «صنیع‌الدوله» را بخواهید و سخت بگوئید صبح برود مطلب را به آنها حاکی نماید و البته اقدامات لازم امشب بنمائید که با تلگراف امشب به آنها جواب و سوال بگذارد.

(سنده شماره ۷۲)

محمد علیشاه پس از اطلاع از نظرات مردم شهرستانها نامه زیر را نوشت.

سجاد دستخط محمد علیشاه

«از روزی که به اقتضای اراده خداوند متعال، ولایت عهد دولت ابد آیت ایران مخصوص وجود مسعود همایون ما گردید، پیوسته مشهور حضور عاطفت ظهور شاهانه بود که رفع مقاصد و معایب و رفع پریشانی و ذمائم موجوده این مملکت شش هزار ساله را که به متزله خانه مسکونی و وطن عزیز ماست جز به نیروی امتزاج قوای ملیه با قوای دولتی و سلطنتی چاره‌ای نه؛ و به غیر از معاونت

دایرہ روابط اداره: ملکگرانی دولت علیه ایران بود.

حکم آینه دستور کی هبادشاق نهضت حکم و حکمرانی و جمهوریت بیان چالان
دستور فرمانبرداری و سرپناه خود را در فرمانبرداری شورای اسلامیه تغییر داده و سرپناه اداره
فرمانبرداری شورای اسلامیه تغییر داده و هر روز از مردم پیغام برداشت کرد و از این‌جهت
برده و مفتک کشیده گردید و هر روز از مردم پیغام برداشت کرد و از این‌جهت

برده و مفتک کشیده گردید و از این‌جهت

سند شماره ۷۱ - تلگراف از تبریز در خصوص قانون اساسی

سند شماره ۷۱ - تلگراف از تبریز در خصوص قانون اساسی

در از کشم دیگر پنهان
جیزه همچو دیگر پنهان
در از کشم دیگر پنهان

سند شماره ۷۲ - مستخط محمدعلیشاه به عنوان اتابک

چاره‌جوئی عموم اهل این خاک پاک، در پرستاری و خدمت به این مادر مهربان، تدبیری نیست. همانا شب و روز، در این مشروع مقدس، پای کویان بوده، اندیشه‌ها در سر و خجالات در نظر داشتم، تا آنکه خود ملت غیرتمثیل ایران و فرزندان عزیزما، بانیات معنویة ما مساعدت نموده و از پیشگاه مبارک شاهنشاه مرحوم میرور **البسم اللہ تعالیٰ من حل النور**، استدعای سلطنت مشروطه نموده و وسیله بروز مقاصد مکنونه ما، به پدر تاجدارمان گردیدند. تلگراف و عرايض کتبیه ما، به پیشگاه، شاهنشاه مرحوم، در تلگرافخانه و غیره، حاضر و بیان همدردی ما را با ملت خودمان به خوبی آشکار می‌نماید. و بعد از اعطای مشروطیت که به طهران آمدیم، در امضای قانون اساسی، چه رنج‌ها برده و چه زحمات متحمل شدیم، تا آنرا به امضای مقدس آن شاهنشاه دل آگاه رساندیم؛ و همینکه نوبت تاجداری و سلطنت، مخصوص شخص خودمان شد، دقیقه‌ای از دقایق، پیشرفت امور مشروطیت را فرو گذار ننموده و تمام قوای خود را صرف عظمت مجلس شورای ملی داشتیم. ولی دوازدهستی مغرضین و فساد مفسدین، در این اواخر به طوریکه همه کارآگاهان می‌دانند، بکلی خاطر ما را مکدر ساخته و تا حدی مایوس داشت، آن اوضاع ناگوار مجلس را مامحی گرفتارهای گوناگون ایران ندیده و محبی این آب و خاک نداشتیم. چندی موافق قانون عموم دول، مجلس را توقیف داشته و در نوزدهم شهر شوال که خواستیم افتتاح فرمائیم، پارهای موانع موجود شد که همه عقلا تصویب می‌نمودند که اگر در آن موقع شروع به انعقاد پارلمان می‌شد، نتیجه جز سفك دماء و ائتلاف نفویس نمی‌بخشید. این بود که چندی به تدبیر عملیه، آن موانع را مرتفع داشت. امروز که موقع را مقتضی و مانع را مفقود دیده، با نهایت اشتباق و میل قلبی به موجب صدور این دستخط مبارک، موافق همان قانون اساسی، بدون ذره‌ای کسر و نقصان، امر به انعقاد پارلمان داده و مقرر فرمودیم که یک عدد از اشخاص عالم مشروطه خواه که طرف اطمینان دولت و ملت باشند، به مجلس شورای مملکتی ملحق گردیده و نظامنامه انتخابات را عاجلاً حاضر نموده و منتشر دارند و به محض اینکه نظامنامه انتخابات انتشار یافتد، شروع به انتخاب شده و همینکه دو ثلث منتخبین حاضر شدند، مجلس شورای ملی در بهارستان، افتتاح خواهد شد.

به تاریخ ۱۸ شهر ربیع الثانی تخاقوی **شیل ۱۳۲۷** مطابق ۱۹ پرج ثور، در قصر سلطنتی باغ شاه، سال سیم سلطنت ما، تحریر شد.
محمدعلی شاه قاجار
 رئیس مطبوعه مبارکه شاهنشاهی، عبدالله قاجار^(۱)

نامه وزیر مختار انگلیس درباره تقاضای انجمن محلی تبریز - این سند مدرک رابطه آن انجمن با کنسولگری انگلیس می‌باشد.

«چهارم ربیع الثانی ۱۳۲۵ - مارک سفید دولت انگلستان - دوستانه - فدایت شوم تلگرافی از قونسول جنرال انگلیس مقیم تبریز رسیده و چنین اظهار می‌دارد که از وکلای آذربایجان بانجمن تبریز تلگرافی رسیده است و وعده می‌دهند که قانون اساسی تاییست روز دیگر به تبریز فرستاده می‌شود و انجمن تبریز می‌خواهدن بازار را باز نمایند لکن ازدحام ممانت می‌کند و می‌گویند که تلگراف وکلای آذربایجان اصل ندارد، اضطراب بحد کمال رسیده و یعنی آن می‌رود که وضع بدتر شود. انجمن تبریز می‌خواهدن که تلگرافی از وکلای آذربایجان باین سفارت داده شود که به تبریز مخابره شود و باین ترتیب امیدوارند که بتوان مردم را آرام نمود و آنها را مطمئن داشت بصحت امور داخله ایران ننمایم! ولی نظر بهمراهی و نگاهداری صلح و نظم اجازه دارم که خدمات خود را تقدیم بدارم درصورتیکه مقبول باشد! لهذا اگر بنظر دولت اعلیحضرت اقدس همایونی همچو اقدامی ممکن است که مردم را آرام نماید حاضرم که تلگراف وکلای آذربایجان را بتوسط جنرال قونسول گری انگلیس بانجمن محلی برسانم، حضرت اشرف ارفع خواهند دانست که در اینمورد اقدام رسمی نمی‌نمایم و چنانچه حضرت اشرف ارفع بخواهند اقدامی نخواهم نمود زیاده تصدیع نمی‌افزاید اضاء «سیل اسپرینگ رایس» (سند شماره ۷۳)

محمد علیشاه در بالای این نامه نوشته است «جناب اشرف اتابک اعظم تلگرافها را وکلا بتوسط قونسول برسانند.»

مخالفان حکومت محمد علیشاه که شامل عده‌ای از روحانیان و روشنفکران و تجار بازار بودند در آستانه حضرت عبدالعظیم(ع) به بست نشستند و چاپخانه‌ای تهیه کردند و به نشر مقالات درباره وضع نابسامان مملکت و حکومت استبدادی شاه و اطراقیانش پرداختند.^(۱) (سند شماره ۷۴-۷۵) بعضی از مخالفان شیخ فضل الله ضمن نوشته‌ها و سخنرانیهای خود اعلام می‌کردند که او با مشروطیت مخالف است و در انجام این امر کارشکنی می‌کند چون او معتقد است که قانون اساسی باید متنکی به قوانین اسلامی باشد.

طرفداران شیخ فضل الله ضمن نامه‌ای اعلام کردند که ایشان از پایه گذاران این مکتب هستند و سایر روحانیان را در انجام این امر تشویق کرده‌اند (سند شماره ۷۶)

جده باند

دستور از
دستور از
دستور از

دستور
دستور

کو ز دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از

دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از

دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از

دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از

دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از

دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از

دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از دستور از

طبع دارستانه مدد حضرت عبدالعظیم سلام الله علیہ وعلی آباء

اکلرام برای انتباہ و رفع استیقاہ از برادران دینی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مُورّت مصادِّق طلاق و موجّه اسلام مُهاجرین داشت بر کاتم بروکجه باحال در این مردم را
برادران و زنی نوشته شد که به آنند و پنهانه که بسیچو کج غرض فیزی نیست خطا غرض خطا نیست
اسلام از اخراج افاقت کرند و زناد قدر دلم انتقام اراده نموده اذالم انتقامی با اراده ایشانه انتقامی
آذله بتوکل شرود و کراول قانون اساسی تصمیع بکر نسبه ای که شرود و قانون مقدس مصلحت آن بود
بند مجدد تمامی اگلر این نظرارت میان که بطبع رسیده بپون تغیر ضمیم قانون شود و تحسین سینه نظر احمد
امصار قدر علماً متفقین شده چه اگلر خود را تین مبنیه باشد یا تغیره خواهان مینشوند و همانکه که صدر محجوب الاله
آمامی آخوند مردانی مدنظر کنگره ای این تغییره مبنیه اسلام آم افاقت بی شیخ فضل اند داشت بر کاتم بجز این
خواسته هسته ای ای امره تهییف در قانون اساسی ارج شود
ثاره اسلام احات تراویق از تسبیه مخلفات تخصیص عرفات و مستشار و ایجاح الی الائمه
مثل تندی سطیعت و در زن احات ای اکنیت و تو هیئت شیعه داہل شیعه و خبره کرد محضر معاشر ۱۳۷۰
دوچهار و کلاه و اتمم شده معاشر خود رفاقت سینه و تنبیل اربع شود انشاد اقتداء تعالی

طبع در آستانه مقدسه حضرت عبدالعظیم السلام الله علیه وعلی آباء الکرام

برای انبیاء و رفع استثنای از برادران میتوانند روز دوشنبه بیحیدر جمادی ^(۱۴۲۰)

بسم الله الرحمن الرحيم

شرح متن صادر حضرت محمد اسلام رسیلین آفای حاجی شیخ فضل الله سلطان و میرزا هجرین زاده مقدسه از علیهم السلام
و فرموده آن است که رسال گذشت از سنت نوکاتن غنی بحق اسرایت کرد و آن چنین این و دو که برآورده که پادشاه و وزراء
و خانش بخواهد خود را بعثت فارسیکشند آن و دوست مرچشند قلم و نسقی و خداول است و علیکی که برا بقلم و تقدی
و خداول در آن مفتخر باشد آنها ای هر سید اور ولایتیان بپرشانی بعثت بی سانانی ای ای مفتخراید همانجا که بازی این
از اپستولی می آید و در اینجا از اینجا خوبی می برد و گفته شد این هم مملکت مشی آن است که مردم بجهت
دانش و شرک و خواهند که سلطنت خواهند آورد و در تکالیف اولی و مقدمات ایوانی و خاتمه دوستی و باری فشاری گفته اند
که من بعد فقاره که در پادشاه و مطبعت خدمت خوش و قوت از آن مفتخر خواهی کنم و این مفتخر اراده هم که این
و آین شیخ از قدر علاوه بر معتبری که گزینیست و مفتخر باشد و مانند دوست مشرف خواهد بود و آن مفتخر اراده هم که این
بزبان این زمان سلطنت می ستد ایست و آن این یکم ای ای فشاری ای ای مفتخر اراده هم که این یکم ای ای مفتخر
و خلا و دیگر همیشی است و آن مگر که از اکرات آنها مجبور شوند ای ای مفتخر اراده هم که این یکم ای ای مفتخر
که بیچوک ای ای مفتخر اراده هم که ای ای مفتخر
زیب است خنوار ای ای مجبور شوند با یک گرده قات می خودند و می اسالت می خودند و یک مقصوبی مفتخر بودند که این خرابی دوست
ایران ای ای قانونی را می اسالی دوست است و آنها از کوئی تغییر مجبور شوند ای ای گرد که تکالیف ای ای برآورده هر چیز
و تصریفات ای ای می خودند و نایاب نیز ای ای مجبور شوند ای ای می خودند و می خواهی می خواهی می خواهی می خواهی
و می خواهی می خواهی

۲۲

هر چون تکلیفی مفتخر نموده است پس باید با مردم ایران بعضی قانون حضرات دلکار ای سلفت که بجهات خاصی
عالم از شریعت شریعتی موضع شده و در مطلاع فقها و دولت جازه و در عرف سایرین کوانت استند که ویده است
با این بعد از مدت ارشد حضرات مرتضی بن مجلس از پنج اسلام و سایر مسلیمان بلطف راین فتن و بروز این مصاد و اینکه تو قریب این
نایج شد از دعایت دو دسته دشمنان دین و دولت که باید طبقیت می‌نموده است فراز قاطع بر جلوگیری آبری از
حضرات لامهای این اساس مرتضی از دعایت و تصرفات این فرقه ای فاسد و مفسد و نفعی
و خود را هشتین چند قدر است در ظاهر این اساسی کی اگر در ظاهر این اساسی مجلس می‌گذرد مفسد و مفسد
شود و دیگر گذاشتم از بر راهت بر اتفاق تو این مجلس با این شرایط مرتضی و در این بیت بیشتری از مهدول مجتبیان و ایشان
بر مجلس شوریی بجان بخارت که بگلی و شسته ایم بر پیشوای ظاهر این اساسه شود و همین مجلس شوریی را بسیج کرد غیره از
دیگران آن بیت از مهدول مجتبیان خواه بود و خسته بر اتحاد و تبعیت و سایر بیانات را جهاد بآن بیت بگذارند
و دیگر اگر مخفی میگرددی از فرقه لامه کافیه میگذرد مخفی خواهد بود و مصلح افرادی از مهدول ایشان
هر حضرات لامه حضرت جواد اسلام و مسلمین آقای آخوند قاسم کاظمی خوارزمشد و دین مصلحی را فرموده اند کلیم ایشان یعنی مسلمان
باید ۴۰۰۰ عت شود و حضرت حاضر ای احیا ای احیا شرعیه درباره فسیر قرآن و سایر زندگان و دعا صد که در ظاهر این اساس
منظره مندرج گردید

و دیگر اگر چون ظاهر این اساسی مجلس از مردمی قانونی فارج نماید باز هشتاد و هشت مخدوش شد و میتواند
آن پاره تصرفات و بیضی فضول با جنون و بگلی بچوی هلاکت شده است با این فضول نسبت بهان اصلاحات فتحی
که بگلی فسیر نموده اند مندرج شود و بسیج قنبر و ترک بنیاد برا ای فرزند آن تصرفات و تمجیمات و هلاکات نشانی باریم
آن برا در لامی و فی بدانند که بآینه بوده است بکچه شده است آن بدلیت فضل از فائزهای خارج که ترکه کرد و هم
این است که مطربات حقیقت آزاد است (ینی هر چهار کپس چاپ کرد که در اقصی در اتحاد چون و پهلوی) این فائزه
با امریت با فیزار و آندا علما و علماء تحریر از دو صحیح فسیر نموده تیرگز نزدیک ببلال و اشاد فشاره در دین سلام منبع